

Brev.cardo@gmail.com

+47 909 45 028

Fylkesmannen i Hordaland

Ved Lindås Kommune

KLAGE PÅ DISPENSASJON GITT RUSOMSORG VEST PMU 55/17 G/B 129/6 NAPPANE SÆRE TITLAND

Det klages med dette på vedtak om å gi dispensasjon til Rusomsorg Vest PMU 55/17 Lindås Kommune gård 129 bruk 6 Nappane Søre Titland.

Klagen fremsettes på vegne av Titlandsvegen 447 med flere. Med flere dekker den gruppe på ca. 50 som har levert protest mot tiltaket (nær samtlige beboere og hytteeiere). Det innløper flere klager fra grupperingen qua enkeltproblemstillinger og innfallsvinkler. Denne klage støtter først og fremst det planfaglige. Vårt selskaps eier er grunneier i området og med blant oppdragsgiverne.

Dette innspill forholder seg ført og fremst planfaglig til spørsmålet om dispensasjon.

Dispensasjon skal ikke sette hensikten bak lov, bestemmelser og forskrift vesentlig til side. Videre skal den baseres på at fordeler er vesentlig viktigere enn ulemper. Hovedvurderingsområdene for drøfting er helse, miljø, sikkerhet, jordvern og tilgjengelighet. Alt selvsagt i plan og bygningslovens kontekst, altså hvilken virkning tiltaket har på disse forholdene i sine omgivelser.

I tillegg skal statlige og regionale føringer vektlegges.

I denne sammenheng fremstår etter vår mening fattet vedtak om å gi dispensasjon åpenbart som i strid med plan og bygningslovens intensjon for dispensasjonsinstituttet. Dette gjengis punktvis:

1. Alle administrative tilrådinger til utvalget peker på at det bærer/skal reguleres og ikke gis dispensasjon. Dette peker tydelig på at den faglige vurderingen ikke åpner for bruk av dispensasjon.
2. Reguleringsplan skal gi medvirkning og informasjon for berørte parter. Når nær samtlige berørte parter protesterer mot tiltaket og dispensasjon er det åpenbart at den medvirkning som hele

lokalsamfunnet fra Vollom, Smørås og Nore Titland og Søre Titland frarøves sin medvirkning i en regulerings sak.

3. Vedtakets begrunnelse drøfter ikke på en objektiv måte tilsidesettelse av plankrav og fordeler og ulemper og godtgjør derved ikke at det er fattet en dispensasjon i tråd med lovens krav.
4. For Helse er det slik at det er en klart uttalt, mistanke fra nabolaget om at det ene elveløpet som gir brønnvann til deler av bebyggelsen på Nappane er forgiftet ved utslipp fra den ikke godkjente virksomheten til tiltakshaver. Dette forholdet er ikke bevist, men ei heller motbevist gjennom byggesak og dispensasjonssak. Forholdet er slik at reguleringsplan med krav til VA rammeplan er en adekvat måte å angripe dette på som en mister ved dispensasjon. I ettervern er det stort innslag av tidligere og nåværende rusbrukere med spesielle smittevernproblemstillinger i kasuistikken. Videre er det slik at driften av senteret allerede har medført smittefare ved brukerutstyr (sprøyter etc) plassert i terrenget, i annen manns hage og ved buss-skuret. Det bemerkes her at all kollektivtransport fra Nappane foregår fra busskuret i innkjørselen til senteret (nesten inne i tunet). Videre påpekes det at senteret har hatt og ventelig også i eventuell lovlig drift vil få utagerende brukere, og at senteret selv har relativt lav bemanningsfaktor. Det påpekes med dette fare for at en ved å dispensere og ikke foreta lovens normalbokstav regulering setter viktige helsevurderinger til side. **Det varsles at eventuelle helseskader som oppstår ved Lindås Kommunes etter vårt syn feilaktige tilsidesettelse av helsevurdering ved dispensasjon kan medføre søksmål mot Lindås Kommune dersom det oppstår slike som følge av at en har omgått kravet til regulering av tiltaket.**
5. For miljø vises det til overnevnte i punkt 4. Det er i seg selv situasjonen for en av vannveiene fra Øvre til nedre del av Nappane som her er aktuell. Det påpekes videre at vurderinger av disse forhold er innskjerpet både nasjonalt og ved de EU direktiv som Norge har ratifisert knyttet til vern av vannveier. I denne sammenheng er det ikke bare utslipp som er aktuelt, men også byggegrenser fra vassdraget. Dette er ikke vurdert i dispensasjonen og således vesentlig satt til side.
6. For sikkerhet er det vesentlig trafiksikkerhet. Tiltaket ligger i/ved har avkjørsel ved buss stoppet og bussens snuplass på Nappane. Dette er også skolebussplass. Avkjørsels/bussplass sikkerheten må drøftes i en bredere sammenheng. Situasjonen i avkjørselen er ikke tilfredsstillende. Løsning av dette og siktlinjesituasjonen nedover i kommunal veg ville måtte utredes grundig i regulering. Da ville både vegmyndigheten (kommunen), Statens Vegvesen som fagorgan og allmennheten har krav til å kunne uttale seg. Dette settes nå vesentlig til side ved at en ved dispensasjon innsnevrer temaet til en kommunal godkjennelse administrativt i vegmyndigheten. Videre er det på de 3,7 km fra krysset Titlandsvegen mot Nappane/ vegen mot Feste og Lygro 26 avkjørsler med dårlige/meget dårlige siktlinjer og 24 vegpunkter med bakketopp og eller krass sving der vegen har tilnærmet ingen siktlinje. Alt dette med bare et smalt felt. Dispensasjonen legger til rette for økt ansatte, bruker- og pårørende trafikk på et veisystem som knapt er egnet for hest og kjerre. Yrkestrafikken vil komme i motstrøm til skole og arbeidstrafikken (innpendling versus utpendling) og gir etter alle faglige utredninger en sterk forverring av trafikkbildet (møtetrafikk). Ut over dette er det også slik at det på dispensasjon nå kan bli etablert et tiltak svært langt fra blålysinstansene som har i seg klare utfordringer både for politi og helse. Videre er det slik at det ikke er slukkekapasitet til eksisterende bebyggelse på tiltaket. Dispensasjonen er en åpenbar tilsidesettelse av en reguleringsplan sin helt nødvendige drøfting av sikkerhet i og som følge av tiltaket. **Det varsles at eventuelle skader som oppstår ved Lindås Kommunes etter vårt syn**

feilaktige tilsidesettelse av sikkerhetsvurdering ved dispensasjon kan medføre søksmål mot Lindås Kommune dersom det oppstår slike som følge av at en har omgått kravet til regulering av tiltaket.

7. En kan ikke se at tiltaket har vesentlig innvirkning for jordvernet, bortsett fra tidligere nevnte forgiftning av vannveien som også har innvirkning på beitedyrs sikkerhet og eventuell forgiftning av jord langs vannveien. For vilt kan det nevnes at tiltaket og tilførselsveg krysser to meget viktig hjortefar, et på nore Titland og et i bunnen av bakken ved Smørås, begge når tiltaket.
8. Tilgjengelighet er et begrep som skal vurdere situasjonen for alle. Et nytt tiltak innen vern/ettervern lokaliseres med vedtaket i timevis gange fra nærmeste butikk, lege, NAV, Sosialkontor, Psykolog, etterutdanning etc. Tiltak brukergroupe får meget dårlig tilgjengelighet til omtrent alle tenkelige primærtjenester for både behov knyttet til skader/tidligere atferd og til habilitering. For gange er det kilometervis med meget smal veg uten fortau, og tilsvarende ned til kaien på Nappane.
9. Statlig/regional føring samordnet areal og transportpolitikk. Etablering av etterverninstitusjon perifert i en kommune og ytterst på en blindvei vil fra brukere/beboere, personale og pårørende skape en trafikk klart i brudd med samordnet areal og transportplanlegging. Både dagens Lindås Kommune og kommende Alver Kommune har sentra som det hadde vært adekvat å legge institusjonen til med nærhet til kollektivtransport og offentlig og privat tjenesteyting. En må i denne sammenheng se på at dispensasjonen godtgjør lokalisering av det som nødvendigvis lett blir første byggetrinn av en institusjon. Føringen er ikke drøftet av flertallet i PMU og den er etter vår oppfatning fullstendig tilsidesatt.
10. Statlig føring barn og unges interesse i planleggingen. Barn og unges interesse rammes ved lokaliseringen på i hvert fall 3 områder. Den generelle trafikksikkerheten på en meget dårlig veg og skoleveg til buss-stoppene forverres ytterligere fra dagens dårlige situasjon, uten en planlegging og faglig og beboer medvirkning i tråd med reguleringsplan. Lokaliseringen av en institusjon med delvis utagerende klientell på skolebuss stoppet og på Nappane generelt som ikke har fellesområder ut over den trange veien er også en tilsidesettelse av barn og unges interesse. I denne sammenheng handler det om at det rett og slett er svært lite romslige fellesarealer på Nappane og at de hendelser med politi og helsepersonell som så langt har hendt under den ulovlige bruken av arealene skaper en betimelig utrygghet i et område som har sin eneste ferdselsåre og sitt eneste busstopp helt inntil tiltaket. Til sist kan en ikke se at eventuelle barn av brukerne av tiltaket med besøksretter blir ivaretatt qua angår tilgjengelighet ved besøk i et område med nær fullstendig fravær av kollektivtransport.
11. Vern av kulturminner. Tiltaket med tilførselsveger og stier griper inn i et viktig kulturminne over den tidlige pinsebevegelsen i Norge, både med de omreisende predikantenes hvilehjem, leir og dåpsplassen med dåp i Slumpen og ferieleirene for Pinsebevegelsen i Bergen. En kan ikke se at kulturminnevern og dokumentasjon er ivaretatt i kommunens dispensasjonsbehandling, på et slikt vis som det ville blitt i en reguleringsplan.
12. Lindås Kommune er vedtatt slått sammen med Meland og Radøy til Alver Kommune. En ser ikke at hensiktsmessigheten ved en meget perifer lokalisering av et tiltak som skal samspille med offentlige helse, arbeidsliv og skoleordninger er drøftet verken qua tiltaket i dagens kommune og sett i sammenheng med den fremtidige kommunen. Den fremtidige kommunen vil ha mange tettsteder med en viss konsentrasjon av tjenesteyting etc. Nappane ligger ikke nær noen av disse og etablering der bygger ikke opp under noen av Alver Kommunes sentra. En gjør i denne

sammenheng oppmerksom på at kommuneplan og regional planlegging er en vesentlig del av premissgivingen i PBL.

Dispensasjon etter plan og bygningsloven er en viktig sikkerhetsventil for kommunal planmyndighet der en ikke har oppfanget en «grensesituasjon» mot det som burde kunne etableres. Dog er det slik at alt en normalt får dekket ved en regulering da må sikres og at fordeler etter PBL er vesentlig større enn ulemper etter PBL. Ved gitt dispensasjon bør avvik, tilsidesettelse av overordnede føringer etc få en grundig vurdering. Dispensasjonsvedtaket i Lindås Kommune i denne saken virker solid plantet i løse luften i forhold til drøftinger og krav som fremgår av Plan og Bygningsloven. En anmoder herved om at Lindås Kommune eller etter det Fylkesmannen i Hordaland basert på denne eller andre klager opphever vedtaket om å gi nevnte dispensasjon fra krav om utarbeidelse av reguleringsplan. Videre ber en om at Lindås Kommune basert på at en nå er kjent med at dispensasjonsvedtaket er påklaget umiddelbart fatter vedtak om at byggesak som følge av nevnte dispensasjon ikke kan behandles før avsluttet behandling av klage på vedtaket om dispensasjon, dvs at en fatter vedtak om at dispensasjonsvedtaket er gitt med oppsettende virkning til klagebehandling er avsluttet. En gjør igjen oppmerksom på at forhold som har fått tildesatt en grundig behandling ved regulering knyttet til liv, helse, sikkerhet og miljø vil kunne medføre søksmål mot kommunen. En bestrider ikke at kommunen er det kompetente organet til å vedta en dispensasjon, men en vil påpeke at det for lokalmiljøet negative vedtaket har en grunngivning som helt mangler vurdering av de forhold PBL krever at skal belyses ved dispensasjon. Ved at en nå ved dispensasjon reder grunnen for å gi letteste vei for legalisering av et ulovlig etablert tiltak, og ved at en åpenbart tillater at dette er i full drift uten tillatelse med trafikk, beboelse og eventuelt utslipp mener en at kommunen ved sitt ansvarlige utvalg kan ha gjort seg skyldig i en uaktsomhet som igjen kan medføre skade på liv og helse. En vil her påpeke kommunens plikt til å stanse ulovlighet, og at det ikke forefinnes et lovlig tiltak før det er gitt byggetillatelse/bruksendring etc.

Bergen 19/9-2017

Cardo 8614 AS

Daglig leder